

خبر

«هم‌نشینی نقاشانه» در فرهنگ‌سرای ملل برگزار شد

گروه هنر: «هم‌نشینی نقاشانه» عنوان برنامه‌ای بود که سه‌شنبه ۲۵ اردیبهشت، با حضور جمعی در فرهنگسرای ملل و با همکاری امین بیگی مدیر موسسه فرهنگی - هنری « پیش رو هنری ایران» برگزار شد. در این مهمانی هنرمندانی همچون آیدین آغداشلو، علی‌اکبر صادقی، غلامرضا نامی، علی گلستانه، حسین محجوبی، یعقوب امدادیان، عبدالحمید یازوکسی، علی خسروی، مصطفی دشتی، بهنام کامرانی، علیرضا آدم‌بکان، محمد خلیلی، داریوش حسینی، سعید احمدزاده، مرتضی خسروی، محمد کیوان، مریم طباطبایی، طاهره صمدی‌طاری، شاهپری بهزادی، نزار موسوی‌نیا، زهرا شفیق، بهنوش فروتن، هرو شیخ‌الاسلام، طلا درنگی، بلدا خواجه‌زاده، سارا حسینی (سارای ماکرون)، هنگامه نجاریاشی، آناهیتا شمیمه، فرزانه محجوبی، شروین امدادیان، مینا سرلک و یونه جعفری‌نژاد حضورداشتند. نامی در این مراسم گفت: «بسیار لذت بردم چون هرگز شاهد چنین دوره‌می‌هایی نبودم و همیشه هنرمندان را به بهانه مناسبت‌های مختلف یا مقاصد سیاسی و تبلیغاتی دور هم جمع کرده‌اند. اما این میهمانی ساده، بدون هیچ توقعی بود و دلنشین بود.»علی‌اکبر صادقی نیز گفت: «هنرمندانی که تعدادی از آنها سال‌ها یکدیگر را ندیده‌اند دور هم جمع شدند که کار زیبایی بود و از مجریان طرح سپاسگزارم که چنین فرصتی را برای ما ایجاد کردند».

بهنام کامرانی نیز عنوان کرد: «هر فضایی که بتواند هنرمندان را دور هم جمع و برای آنها پاتوق ایجاد کند ارزشمند است، به‌خصوص در این روزها که همدلی‌ها کمتر احساس می‌شود. امیدوارم این‌گونه برنامه‌ها ادامه داشته باشد».

معرفی دبیر سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

گروه هنر: نادر برهانی‌مرند، نویسنده، کارگردان و مدرس تئاتر، از سوی شهرام کریمی، مدیرکل هنرهای نمایشی، به‌عنوان دبیر سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منصوب شد.

گروه هنر: قاسم افشار، گوینده باسابقه صداوسیما، دار فانی را وداع گفت. قاسم افشار که از سال‌های اول انقلاب، گویندگی در بخش‌های خبری رادیو و تلویزیون را بر عهده داشت و در مجبوحه سال‌های دفاع مقدس بارها اخبار مربوط به پیروزی‌های رزمندگان اسلام را به اطلاع هم‌وطنان رسانده بود، بامداد روز گذشته، چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت بر اثر ایست قلبی دار فانی را وداع گفت. قاسم افشار از استادان گویندگی و فن‌بیان بود و صدای ماندگار او هرگز از ذهن مخاطبان رادیو و تلویزیون حذف نخواهد شد. افشار متولد ۱۳ آبان ۱۳۳۰ در تهران و کارشناس ارشد روان‌شناسی بود. وی علاوه بر گویندگی در صداوسیما در بخش‌های مختلفی ازجمله سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی سابقه مدیریت داشت.

از ساعات ابتدایی خبر درگذشت قاسم افشار، بسیاری از چهره‌های هنری نسبت به فوت نابهنگام او واکنش نشان دادند و روزهای حضورش در

صداوسیما را مرور کردند. افشار که بعد از سال ۸۸ کار در تلویزیون و گویندگی اخبار را رها کرد، در این مدت کمتر مقابل خبرنگاران حضور یافت و صحبتی مبنی‌بر غیبتش از رسانه ملی مطرح نکرد، به دلیل حواشی بسیاری درباره غیبتش مطرح شد، اما بسیاری از همکارانش درباره دربارہ عدم حضور این گوینده توانا در رسانه ملی صحبت کردند. محمدرضا حیاتی، از دیگر گویندگان پیش‌کسوت خبر، در گفت‌وگویی با روزنامه «شرق» در پاسخ به این پرسش که چند سال پیش بود که بسیاری از هم‌نسلان شما از جمله آقای افشار و بابان بازنشسته شدند و تلویزیون را ترک کردند؛ از آن زمان به‌بعد شایعات بسیاری درباره رفتن آنها از رسانه ملی مطرح شد. شاید همان‌روزها بسیاری هم به شما خرده می‌گرفتند که چرا تصمیمی مشابه همکارانتان

نگرفتید؟ پاسخ شما به آنها چه بود؟ گفت: «صحتی درباره آقای افشار مطرح شد و عکس‌های او در فضا‌های مجازی دست‌به‌دست شد، درحالی‌که چنین چیزی به‌هیچ‌وجه واقعیت ندارد. حقیقت این است که آقای افشار به دلایلی از خبر خداحافظی کردند و مسئله اتفاقات گفته‌شده در ارتباط با کار او هیچ نقشی نداشت. البته آقای افشار هم باید می‌دانست ترک‌کردن میدان خبر در آن شرایط باعث انتشار چنین شایعاتی می‌شود و می‌توانست رفتن خود را به تأخیر بیندازد. حتی خاطرم هست که معاونت سیاسی هم از او درخواست کرد برای اینکه شبه‌های ایجاد نشود، حداقل سه‌ماهی رفتش را به تعویق بیندازد که آقای افشار نپذیرفت، اما در اینکه آن زمان دوران سختی را پشت‌سر گذاشتیم هیچ شکی نیست؛ دورانی بسیار پراشتها و دشوار

در هفتمین شب فیلم‌نامه‌نویسان

«فروشنده»، «برادرم خسرو»، «وارونگی» و «اسرافیل» تقدیر شدند

نویسندگان فیلم‌نامه «برادرم خسرو» اهدا کردند. پریسا هاشم‌پور پس از دریافت جایزه گفت: «خوشحالم که این‌جایزه را از انجمن تخصصی فیلم‌نامه‌نویسان می‌گیریم. اساسا دیده‌شدن همیشه زیبا و خوشحال‌کننده است و برای من اتفاق خوشحال‌کننده‌ای این است که از انجمن فیلم‌نامه‌نویسان این جایزه را دریافت می‌کنم و اینکه دوست دارم تشکر کنم از استادم، ناصر تقوایی که جایشان در سینمای ایران خالی است و احسان بیگلری که به من اعتماد کرد». احسان بیگلری نیز در صحبت‌های کوتاهی گفت: «خیلی صحبت نمی‌کنم، چون به قول آقای برهانی «تاریخ ما تاریخ مکر است». مردها به اندازه کافی صحبت کرده‌اند. تشکر می‌کنم و برای من این جایزه مهم است و از یک نگاه کارشناسی می‌آید که درواقع پشت آن پیش‌کسوت‌هایی حضور دارند و خوشحالم کار ما مورد پسند شما بوده و با عنوان بهترین شخصیت‌پردازی، جایزه به این فیلم تعلق گرفت و این تلاش دیده شد. از خانم هاشم‌پور تشکر می‌کنم، چون نقش مهمی در روند فیلم‌نامه‌نویسی دارند و هیجانات من را ایشان کنترل می‌کنند و سواس و دقت برای ایشان است. از آقای عقیقی تشکر می‌کنم؛ شما پای فیلم ما ایستادید و پای بسیاری از فیلم‌های دیگر که شاید کمتر می‌توانستند دیده شوند». جایزه بهترین فیلم‌نامه در بخش آخر این مراسم توسط رضا مقصدی و سعید عقیقی به فیلم‌نامه فیلم «فروشنده» نوشته اصغر فرهادی اهدا شد. اصغر فرهادی به دلیل حضور در جشنواره کن در مراسم حضور نداشت و مجری برنامه از هاید صافی‌یاری (تدوینگر) و فرید سجادی‌حسینی (یکی از بازیگران فیلم) دعوت کرد روی صحنه بیایند. صافی‌یاری متنی را که اصغر فرهادی به مناسبت دریافت این جایزه تهیه کرده بود قرائت کرد. فرهادی نوشت: «خبر انتخاب فیلم‌نامه فروشنده از سوی همکاران فیلم‌نامه‌نویس برایم باارزش و خوشحال‌گذاشتن بر خلیقات این طبقه، اصول آن را به سخره می‌گیرد و در این راه استثنایی قائل نمی‌شود، از سر ابراهیم حاتمی‌کیا و رخشان بنی‌اعتماد تا مانی حقیقی را می‌برد؛ به اهمیت رسانه‌های جمعی و بازتاب تصویر روشنفکری در آن می‌پردازد که با وجود تفرغ، نمی‌تواند از آن فارغ شود. عمدا ساختاری «کج» را انتخاب می‌کند تا هجو بودن فضا را به رخ بکشد. سکانس فیلم‌برداری فیلم تاریخی با انتخاب دقیق رضا بزدانی، از درخشان‌ترین قسمت‌های فیلم در ارائه تصویری هجو از آرتیزان‌های سینماست. فیلم از توانایی‌های بازیگران منتهای استفاده را برده و جز بازی آیناز آذرهوش، باقی بازیگران بسیار درست در جای خود ایستاده‌اند. سکانس‌های روایت‌بدن حسن در بیان و بازگشت شیوا به شکل پرنده بسیار پرظرافت اجرا شده‌اند. اشکالات ظریفی در بعضی از سکانس‌ها مانند برش‌های زیاد در سکانس‌های گفت‌وگوی دونفره وجود دارد که درمجموع ضربه‌ای به ساختار فیلم نمی‌زند. نهایتاً «خوک» فیلم دقیق زمانه خودش و مملو از استعاره و کنایه‌های پیچیده است.

معرفی برگزیدگان هفتمین جشنواره فیلم کوتاه «حسانات»

کوتاه» معرفی شدند و دیپلم افتخار، تندیس جشنواره و جایزه نقدی به برگزیدگان اهدا شد.
بخش فیلم‌نامه: دیپلم افتخار، تندیس جشنواره و جایزه نقدی بهترین فیلم‌نامه کوتاه به فیلم‌نامه «مگاک» نوشته لیلا حکمت‌نیا از تهران رسید و جایزه بهترین فیلم‌نامه کوتاه پویانمایی نیز به «پرنده آرزوها» نوشته زیا ارزنگ از اراک تعلق گرفت. همچنین جایزه بهترین فیلم‌نامه کوتاه اقتباسی به «فیلم‌رُخ» نوشته امیرمسعود سهیلی از مشهد تعلق گرفت و جایزه ویژه هیئت داوران به فیلم «آینه» نوشته آمین صحرایی از خرم‌آباد رسید.
بخش مستند: در این بخش فیلم «بی‌گدار» به کارگردانی علیرضا دهقان از یزد موفق به کسب عنوان بهترین فیلم کوتاه مستند شد و فاطمه وزبان از گرگان نیز جایزه بهترین کارگردانی فیلم کوتاه مستند را برای فیلم «من می‌مانم» دریافت کرد. جایزه بهترین پژوهش به «مرز مالکود» به کارگردانی آبتین حسینی از تهران تعلق گرفت و هیئت داوران جایزه ویژه خود در این بخش را به حجت طاهری از نورآباد ممسنی برای فیلم «زندگی در خور موسی» تقدیم کرد. همچنین هیئت داوران جشنواره از دو فیلم «داستان عروسکا» به کارگردانی سیدمصطفی فخری‌نیری از یزد و «داداسلطنه» به کارگردانی هادی احمدی از بانه تقدیر کردند و جایزه دبیرخانه جشنواره نیز به فیلم «رودنامه‌خوانی» از فرشاد احمدی‌دستگردی از اصفهان تعلق گرفت.

– بخش بهترین‌ها به انتخاب داوران جوان: در این بخش فیلم «حیوان» به کارگردانی بهمن و بهرام حاج‌ابول‌لور(ارک) از تبریز موفق به کسب عنوان بهترین فیلم کوتاه داستانی از نگاه داوران جوان شد و مهدی اسدی از تهران نیز جایزه بهترین فیلم کوتاه مستند از نگاه داوران جوان را برای فیلم «جمعه‌قالی» دریافت کرد. همچنین جایزه بهترین فیلم کوتاه پویانمایی از نگاه داوران جوان به «ایکی» به کارگردانی پرستو کاردگر از تهران تعلق گرفت.

گروه هنر: برگزیدگان هفتمین دوره جشنواره فیلم کوتاه «حسانات» به دبیری رسول صدرعاملی، شب چهارشنبه در سینما فلسطين شهر تاریخی اصفهان معرفی شدند. در این مراسم جوایزی مانند دیپلم افتخار، تندیس جشنواره و جایزه نقدی به برگزیدگان اهدا شد که در این میان هنرمندان شهر لاهیجان با کسب سه جایزه در بخش فیلم‌های داستانی از دیگر استان‌ها پیشی گرفتند. در این بخش فیلم «مانیکور» به کارگردانی آرمان فیض از لاهیجان موفق به کسب عنوان بهترین فیلم کوتاه داستانی شد و طوفان نها قدرتی از لاهیجان نیز جایزه بهترین کارگردانی فیلم کوتاه داستانی را برای فیلم «زونا» دریافت کرد. همچنین جایزه بهترین فیلم‌نامه فیلم کوتاه داستانی به «مانیکور» به کارگردانی آرمان فیض از لاهیجان تعلق گرفت و هیئت داوران جایزه ویژه خود در بخش فیلم کوتاه داستانی را به عاطفه محرابی از تهران برای فیلم «ساعت چهار» تقدیم کرد. همچنین جایزه زاون به فیلم «حیوان» به کارگردانی بهمن و بهرام حاج‌ابول‌لو (ارک) از تبریز اهدا شد و هیئت داوران جشنواره از فیلم‌نامه فیلم کوتاه داستانی «آب‌بالا درختان» به کارگردانی محسن نبوی از شیراز تقدیر کردند. همچنین جایزه بهترین تصویربرداری نیز به علی آبیak از تبریز برای فیلم «حیوان» رسید.

– بخش «هر شهروند، یک فیلم کوتاه»: در این بخش فیلم‌سازان اصفهانی گوی سبقت را از دیگر استان‌های کشور ربودند. در این بخش هفت فیلم شامل «شهردار خمتکار» به کارگردانی فاطمه محب‌محمدی از اصفهان، «یک روز من، یک عمر او» به کارگردانی رضا رادپور از مشهد، «نصف مال من، نصف مال تو» به کارگردانی محمد احمدی از اصفهان، «درخت مه» به کارگردانی عباس آقاخانی از تهران، «رمب» سیدعلیرضا میرالهی از یزد، «آب» مهدی سیامکی از اصفهان و «شهر ما خانه ما» رامین عباس‌زاده از تبریز، به‌عنوان برگزیده دومین مسابقه ملی «هر شهروند یک فیلم

هنر

قاسم افشار درگذشت

شماره ۳۱۵۰ روزنامه

زیر آسمان فیروزهای

نگاهی به فیلم «خوک» فیلم‌های دیگران

علی بختیاری: فیلم «خوک» با پیچیدگی‌های اکران، روی پرده رفت، مانی حقیقی با «آژدها وارد می‌شود»، همراه با جمع کوچکی از کارگردانان و نویسندگان مثل علی احمدزاده و مانی باغبانی، در حال تکوین ژانر تازه‌ای در سینمای ایران هستند که به آن «سینمای دیگران» می‌گویم؛ سینمایی که هم در مقام تولید توسط تفکر دیگران سینما تولید می‌شود و هم در مقام مصرف، توسط دیگران فیلم‌بین مصرف می‌شود. این سینما بازتاب وضعیت نسلی است از طبقه‌ای فرهنگی که تابه‌حال در مورد آن ردی در سینما نبود؛ طبقه‌ای که زبان خود را دارد، با هنر معاصر آشنا و به موسیقی علاقه‌مند است، فلسفه و ادبیات می‌داند و دغدغه فرهنگ دارد. در سینمای دیگران بحث هنر و فلسفه پراهمیت و زبان فیلم‌ها از زبان عامه دور است و ساختار در ژانر و ارجاع به سینما جزء جدایی‌ناپذیرشان است. فیلم‌های «مادر قلب‌امی»، «خرگوش»، «آژدها...» و «خوک» با اشتراک در نگاهشان به سینما، فرم و بیانشان از وضعیت، مزده شروع چنین ژانری هستند. «خوک» اما از این جهت ویژه است که ضعف «آژدها...» را که چندپارگی لحن فیلم بود، جبران کرده و فیلم با ریتم و لحنی پرضربانگ به پیش می‌رود و از نفس نمی‌افتد و حتی از کیفیت «آبادان» و «کارگران مشغول کارند» در کارنامه حقیقی جلو می‌زند. این فیلم برای عشق‌فیلم‌ها (سینةفیل‌ها) ساخته شده، چراکه پر است از ارجاع به سینما. ساده‌لوحانه است اگر شلوغ‌کاری‌های حقیقی را (بر اساس یکی از نقدها) فلینی‌بازی بنامیم؛ مانی درواقع با آر‌جنتونازی فراوان،

چه در طرح قصه (پلات قتل‌های سریالی - کزدین- فضاهای خلاقه و نورپردازی استیلیزه) ادای دینی به این استاد «چالو»‌های ایتالیایی کرده، اما ارجاعات او در همین حد پایان نمی‌یابد. او از انیمیشن‌های میازاکی تا سکانس‌های نفس‌گیر تاراتینو و طنز سرد برادران کوئن و مفهوم سترونی ملوسیت در آثار بسیاری از سینماگران، همه را به مخاطب آگاهش یادآوری می‌کند. ویژگی مهم دیگر «خوک» ارتباط مستقیم با فضای هنرهای تجسمی است که همواره رابطه‌ای قطع و ختنی با سینما داشته. فیلم در بدو شروع ارجاعی مستقیم به نقاشی‌های فیکوراتیو «شهره امهران» از دخترمدرسه‌ای‌ای دارد. مفهوم سربیردن علاوه‌بر حضور دائم در هنرهای آیینی، در آثار اردشیر محصص مفهومی همیشگی است. گروه پذیرایی در میهمانی با پوشش قاجار به‌سرعت یادآور نقاشی‌های صنیع‌الملک و احمد امین‌نظر هستند. اما فراتر از ارجاعات فرمی و ساختارهای سینمایی و نقاشی، فیلم بازتابی پارودیک از روشنفکری هنری امروز ایران است. مانی حقیقی با دست‌گذاشتن بر خلیقات این طبقه، اصول آن را به سخره می‌گیرد و در این راه استثنایی قائل نمی‌شود، از سر ابراهیم حاتمی‌کیا و رخشان بنی‌اعتماد تا مانی حقیقی را می‌برد؛ به اهمیت رسانه‌های جمعی و بازتاب تصویر روشنفکری در آن می‌پردازد که با وجود تفرغ، نمی‌تواند از آن فارغ شود. عمدا ساختاری «کج» را انتخاب می‌کند تا هجو بودن فضا را به رخ بکشد. سکانس فیلم‌برداری فیلم تاریخی با انتخاب دقیق رضا بزدانی، از درخشان‌ترین قسمت‌های فیلم در ارائه تصویری هجو از آرتیزان‌های سینماست. فیلم از توانایی‌های بازیگران منتهای استفاده را برده و جز بازی آیناز آذرهوش، باقی بازیگران بسیار درست در جای خود ایستاده‌اند. سکانس‌های روایت‌بدن حسن در بیان و بازگشت شیوا به شکل پرنده بسیار پرظرافت اجرا شده‌اند. اشکالات ظریفی در بعضی از سکانس‌ها مانند برش‌های زیاد در سکانس‌های گفت‌وگوی دونفره وجود دارد که درمجموع ضربه‌ای به ساختار فیلم نمی‌زند. نهایتاً «خوک» فیلم دقیق زمانه خودش و مملو از استعاره و کنایه‌های پیچیده است.

فراخوان طراحی مدال سهراب سپهری در مؤسسه ماه مهر

گروه هنر: پرویز تناولی، مجسمه‌ساز و نقاش جهانی ایران، در آیین دآوری آثار هنرجویان دوره مجسمه‌های کوچک با اعلان این خبر افزود: «در مهرماه امسال در چند شهر دنیا سال‌زاد سهراب سپهری برگزار و در ایران نیز با برپایی نمایشگاهی از آثار طراحی مدال برگرفته از اشعار یا پرتره این نقاش فقید همراهی می‌شود». تناولی با حضور در پایان دوره آموزش مجسمه‌های کوچک در ماه مهر به نقد آثار خلق‌شده هنرجویان پرداخت. او با برشمردن ویژگی‌های صنایع‌دستی، تفاوت بنیادین مجسمه‌سازی را در ایده و خلق نوین ذکر کرد و افزود: «استفاده مناسب و متناسب از فضاهای مثبت و منفی، اثر هنری را عینیت می‌بخشد». این استاد با خواندن این بیت از نظامی‌گنجوی که «هرکه در او جوهر دانایی است/ بر همه چیزیش توانایی است» دانش را زاینده خلاقیت برشمرد. در پایان این داور، پرویز تناولی از برپایی نمایشگاه مشترکی از هنرجویان این دوره در بیروت لبنان خبر داد.